

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 741. Gregorii Pap. III. Annus 11. Constantini Copron.
Imp. Annus 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

... motu omnes aequi parati essent, tanque mouerentur: cum ille in ordinem Romani Pontificis, cui motus illis omnes tribuit, alius malitiae pacis sedere concilia...

... Sed isto modo molimine atque conata nihil aliud praestiterit nisi huiuscemodi abis: Deo inuitum & contra Deum...

... Quod autem ad Carolum spectat, cur aduersus Luithardum non cito ferrexit: ea certior ratio afferri potest...

IESU CHRISTI Annus 741.

GREGORII PAP. III. CONSTANTINI COPRO. IMP. ANNUS I.

REDEMPTORIS ANNO SEPTINGENTESIMO QUADRAGESIMO PRIMO, INDICATIONE NONA DIE DECIMO OCTAUIO...

Taliter ergo (ut praediximus) mortuus est Leo tam anima tum corpore merito, nimirum detrusus ad iudicos, & imperat eum...

... non, sine spei in ipso iurati quibus & avaritia per Siciliam, Calabriae & Cretae alimenta pariter & admodum...

De filio autem illa: hic enim per niciofilium & fetu, tyrannice nec legitime abusu Imperia, primo ipsidem a Deo, & inueniatur a Matre ipsius, & ab omnibus Sanctis abscidit...

Sed de eo primum dicendum hic est, hoc primo anno eius Imperij ab eo fuisse promulgatum edictum contra venerandas imagines...

Fuit gener Leonis Imperatoris maritus Anne eius filia Artabastus Cappadociae, olim Praetor Armeniae, qui praesens fuit ipse Leonis ad inuadendum Lorperium...

Interdum vero Artabastus Constantinopolim ad Theodorum Patriarcham, cui cura commissa erat Verbi, absente imperatore, misit Athanasium Silentiarium, ut eum in sua parte pertraheret...

II. QVALIS CON STANTINVS CO PRONT. MVS.

III.

ARTABASTVS PATER IVLII.

IV. ARTABASTVS PATER IVLII.

Marginal notes on the left edge of the page, including 'CHRISTI', 'GREGORII', 'CONSTANTINI', 'ANNUS I.', and 'REDEMPTORIS'.

* canonibus.

... ad hoc sollicito studio comendavit, bene de eius salute sperandum. Sed nec illud tacendum, quod idem Carolus laudatus etiam invenitur ab ipso sancto Bonifacio Germanorum Apostolo, cum rogavit eius filium Carolomanum, ut bene copra parente circa cultum Christianae religionis prosequeretur, rogans eum infirmam paternam vestigijs, ut dicitur inferius, cum de eiusdem Carolomanno congressu ageretur. At hic de his factis.

Mortuo Carolo, duo filij Carolomannus maior natus, atque Pipinus successerunt haeredes: principatum vero suum Carolomannus administrabat, nempe provinciam Austrasiam (quae & Alemannia appellatur) atque Thuringiae: qui simul partem suam hereditatis accepit, nulli antiqui habuit, quam sibi consulere quae ad religionem conferendam & propagandam spectare viderentur. quomobrem sanctum Bonifacium ad se mox accersendum curavit, ut cuncta secundum canonem recte disponerentur. De his ipse Bonifacius testis est in epistola ad Zachariam datum, quam hic tibi reddemus. Cum enim Bonifacius ex verbis Carolomanni cognovisset illud ipse in proposito, ut Synodum cogere Episcoporum, quo rebus Ecclesiasticis ubique collapsis consuleretur: utroque quicquam aggrederetur, statuit de his consuli- lare rectis creatum Romanum Pontificem Zachariam: quomobrem has ad eum primas omnium litteras dedit.

Domini carissime, summi Pontificatus infula praedita, vira Apostolica Zacharia, Bonifacium servum servorum Dei.

Consistens, domine Pater, quia per nuntios referentes, quod remota memoria Apostolatus vestri praefessor Gregorius erga Pios copiosus ab solutus ad Dominum migravit, quod maior emulatio non auctoris, & expensis ad alios apud nos, Deo gratia regno, quod clementer patetis etiam vestram altissimi archidici canonica in auctoritate, & Apostolica Sede gubernacula te-neri consuevit. Ergo non aliter quam ut ante vestigia vestra gen-tilitatis merito legitimum precibum, ut fiat praefessorum vestrorum, pro salute sancti Petri, servus subditi, & subditi discipuli sumus. Sic & vestra pietatis servus obediens subditi sub in-teritativa patri meriam, optantes Catholice fidei, & vni-versalem Romanam Ecclesiam servare, & quantumque audientes, vel discipuli vestra legatione mihi donaverit Deo, ad obedi-entiam Apostolica Sede inuitare & inclinare non cessat.

Nos quoque habemus in dicitur Paternitatis vestrae, quia per Gregoriam Germaniae populo aliquantulum periculis vel corre-ptione, tres et dimissionem Episcopos, & promissionem in tres parochias distinximus, & illarum oppida sine vrbis, in quibus & ordinati sunt, scriptis auctoritatis vestrae confirmari, & stabili praecantibus delictam. Vnam esse sedem Episcopatus decernimus in castro quod dicitur Vaurburg, & alteram in oppido quod nomen dicitur Harburg: tertiam in loco quod dicitur Erpeshart, qui sunt alio vrbis pagorum. Haec tria loca propria auctoritate Apostolatus vestri roborari, & confirmari diligenter postulamus, ut si Dominus voluerit, per auctoritatem & praecceptum sancti Petri, in quibus Apostolica fundata & stabilita sunt tres in Germa-nia sedes Episcopatus: & ut praesentis vel futurae generationes non praesentem vel parochias contempere, vel violare praecceptum Apostolicae Sedis.

Nam similiter sit Paternitatis vestrae, quod Carolomannus Dux Francorum nos accessum ad se rogavit, ut in parte regni Francorum, qua in sua est potestate, faciam Synodum congregari, & promissa se de Ecclesiastica religione, quae iam longo tem-pore id est, non minus quam per sexaginta vel septuaginta annos soluta, & dissipata fuit, aliqua corrigere & emendare velle. Quaeque sibi, Deo inspirante, veraciter emendare voluerit, consilium & praecceptum vestrae auctoritatis habere debet. Fran-corum (ut sententia dicitur) plusquam per tempus octoginta annorum Synodum non fecerunt, nec Archiepiscopum habuerunt, nec Ecclesia canonica iura alicubi fundabant vel renouabant. Haec autem maxima ex parte civitates & Episcopales sedes tra-ctatae sunt laicis capitulis ad possidendam, vel clericis scolaribus, vel publicanis fiscalibus ad persolvendum. Nam si per verbum vestrum hoc regnum, Duce regente supradictis, renovare &

corrigere debet: praecceptum & iudicium Apostolice Sedis cum canonice Ecclesiastica praesentia habere cupit. Si inuenio inter illos diaconos quos nominant, qui a pueritia sua semper in scriptis, semper in adulterijs, & in omnibus semper sicuti vitam doctores, sub tali testimonio venerunt ad diaconatum, & modo in diaconatu concubinas quatuor vel quinque, vel plures modum lascivie habentes, Evangelium tamen legere, & diaconos se nominare nec erubescunt, nec metuant: sic in talibus inessu ad ordinem praedys-tratati venerunt, in istem peccatis perdurant, & peccata peccati adhaerent, dicunt se pro populo posse intercedere, & sacras obla-tiones offerre: non sicut quod primum est sub talibus testimonij, per gradum singulos ascendentes, ordinantur & nominantur Episcopi: Si, inquam, tales inuenio inter illos, ego ut habeam praecceptum conscriptum auctoritatis vestrae, quod de talibus desinat, & per responsum Apostolicum committantur & arguantur peccatores. In-veniantur etiam quidam inter eos Episcopi, qui licet se fornicarios & adulteros dicant non esse, sunt tamen ebriosi vel venatores, & pugnant in exercitu armati, & effundunt propria manu sanguinem hominum sine peccatorum sine Christianorum. Et quia scriptum & Legatum Apostolicae Sedis esse dignoscor, non sit verbum & men-tilis & vestrum de, si contingat ut ad iudicium auctoritatis vestrae pariter missi dirigamus.

Prater ea de vna re necesse habeo & consilium quaerere, & li-centiam petere, ea quod veneranda memoria praefessor vester, sicut auctoris in praesentia vestra mihi praeccepta, ut praedictum ante obi-tum meum, Deo volente, in Ecclesiastico non seruo haeredem & suc-cessorem constituisse debere. Et hoc mihi si Dei valentia est placet, & modo dubito, & nescio si fieri possit: quia postea frater illius auctoritate Duci Francorum occidit, & adhuc ignoramus, qualiter illa discordia pacificari, vel sumi valeat. Sed obsecro, ut auctori-tatis vestrae licentia sit, cum consilio servorum Dei de ista electio-nis facere, quod nobis in communi pro Ecclesiae vrbis, vel vrbis spi-ritualis, & defensione religionis optimum esse videatur, ut consen-sum vestrum habeam de hoc facere, quod optimum mihi inspirare dignetur Deus: quia hoc non videtur posse fieri, si contrarium Prin-cipis fuerit.

Prater ea quaerere & interrogare Paternitatis vestrae consilium debet de quadam consensione, quae tempore ad nos veniens, merum nostram conturbavit, & sacerdotibus Ecclesiarum verum an-imum turbavit: Nam laicum quidam iniqua persona ad nos veniens di-citabat, sibi ab Apostolica Sede Pontificis sanctae memoriae Gregoriae datam esse licentiam, ut in matronarum acciperet viduam annu-tilis, quae & ipsa fuit vxor consubscripti sui, & ipsa, illo vivente, ad secessit ab eo, & iterum quae non tam accipere desierat, quam sibi licentiam daret, & in ista generatione proponi quae esse dignos-citur. Haec etiam votum castitatis Deo veniens, velata fuit, & ve-ram obiecto velamine maritata. Tale enim matrimonium supra-dictum homo sibi ab Apostolica Sede affirmat esse concessum, quod non existimamus verum: quia Synodus & Ecclesia, in qua natus & nutritus sui, id est, in transmarina Saxonia, Landonegisi Syno-di, qua in primis a discipulo S. Gregorii, id est, Augustini, Lau-rentis, Iulio, Mellio Archiepiscopo constituta & ordinata fuit, talen copulam & matrimonium maxime sceleris & horribilestigi-tiam ex auctoritate sacrae scripturae indicabant.

Quapropter Paternitatis vestrae homo rei veritatem nobis indi-care non desinetur, ut Ecclesia sacerdotibus vel populo Christiano inde scandalum & schismata non oriantur: quia carnales homines, & idota Alemanni, vel Boiarii vel Franci, si iuxta Romanam Vrbem aliquid fieri viderint ex hoc peccatis, quae nos prohibemus, licitum esse putant, & nobis improprium deputant, sibi vero scan-dalum vna accipiunt.

Sicut affirmant se vidisse annis praeteritis in Romana Vrbis, & iuxta Ecclesiam S. Petri, die vel nocte, quando Kalenda Ianuarij intrant, paganos consuetudine, choros ducere per plateas, & acclamationes, & canticiones sacrilegas facere, & nullum de do-mo sua vel ignem, vel ferramentum, vel aliquid commode vicinis suo praesentare velle. Dicitur quoque se vidisse ubi mulieres pagano ritu phylacteria, & ligaturae in brachijs, & cruribus ligatas habere, & publice ad vendendum venales alij offerre. Quae omnia, ad quod ubi a carnalibus & insipientibus videntur, hic improprium & im-pedimentum praedicationis & doctrinae efficiunt. De talibus aut A-postolus: Dies observatio & temporaria: timeo, ne sine causa labora-uerim in vobis. Et S. Augustinus, dicit: Qui divinationibus & auspicijs, vel phylacterijs, vel quibuslibet augurijs creditur: est seculum

XXV.

XXV.

XXVII.

XXVII.

b. Cal. 4. e. aug. ser. de rem. 141.

Indictionis, vt testatur Theophanes de tempore sui regni. Quo pariter anno (idem inquit auctor) pluvium defecit. Et terrae motus per loca facti sunt adro viderentis, vt montes viderentur ad iouicem per cretum Saba, & caetera in terram immergerentur ad foras. Sed et eodem anno Ecclesia Antiochena, accepto quo circueit dñi Petrus, respirare aliquantulum cepit, nam de his Theophanes: hanc inquit secundo impio Constantini mortem esse Ecclesiam praecepti. Si sanctissima Ecclesia Antiochena per amorem qualis agens a vniuersa moneta prohibentibus ab alio Patriarcha fieri in eadem habere quendam amantissimum monachum Iyram, nomine Stephanum, qui esset quidem sed religiosus: subter nomine Principis in Oriente postea Christianus, huiusmodi permissus huiusmodi habere, ipsum elegitque Stephanum. Qui dumtaxat fieri ab hinc ante, confectus enim in Sede Theophanes. Ex quo vique tunc deservit sine prohibitione fieri huiusmodi vt licet libera sit electio eius Iohannis Antiochensis. Porro Eusebius libenter affirmat, Faustum & illud hoc anno accidit, vt Constantius Patriarcha Alexandrinus vni cum suis obrepta laici Monobeltiarum, ad Ecclesiam Catholicam se conuulset, quod idem Theophanes tradit.

Damasceus autem Episcopus Petrus zelo fidei inhaerens ab eius ciuitatis Principe Sarraceno lingua abscissa est, quod inuictus esset in superflitione ipsorum cultus. Scribit enim haec patris Theophanes ista verba: huiusmodi (id erat nominis Principi) sanctissimum Monachum Damasium, nomine Petrum lingua mutilatus, quia tempore regnantis palam ab abbas et amantissimum cognatum et constantem per se habere ab abbas Enlacionem fecit, vt morte martyris pro Christi nomine percipere, cum expressis tunc dicitur. Misi in celestem locum hunc vt narraretur ante, qui si propter sanctum super hoc factus esset martyr.

Huiusmodi autem hominum Petrus apud Manianum vni tempore suo esse ceteris cum pro Christo Martyr videretur. Langue per quendam detentum primores ab abbas abscisus, vt per offensa huiusmodi Christiani erant, et publica tributa salta ratione conferret, et sic illi. Mercedem quidem pro meritis dicitur deditur; licet infidelis amicus, testamentum tunc testis vt vobis quod est tale: OMNIS QUI NON IN PATRI ET FILIUM ET SPIRITUM SANCTUM COEXISTENTIALEM ET DIVINAM IN VINITATE UNITATEM, MORTUUM EST ANIMA ET AETERNO DIGNUS TORMENTO. TALIS EST HANON M ET PHEODOPROPHETA VESTER ET ANTI-CRISTI PRAEVSOR. Desistit ergo (si non dicitur testant vna eadem et tunc) abbas et per a cum et de Deo statim manum dicitur: antea illi prope sui respici dicitur longi amicum et respiciu ferre, ex longum hunc, vt etiam factus esse patet etc. Cuius autem ex informata causa facti, tunc et per voce clamant: Anathema Mahomedi & Mahomedi seruantur, et ceteri qui abscisus et ceteris et. Vni per gladium amantissimum per passu, Martyr esse factus. Vni declamantibus sermone hunc autem sanctus Pater vobis hanc qui cognominatus est Chrysostram propter aetatem et religiosum spiritum, et per aetatem, qua in ipso iam verba quae in via alia essent, viderentur Constantiam impio impetantur annis, propter constantem archidiaziam cum amantissimum subiecta, et per Mania (quod eius ceterum nomen est) illaque, vt tempore, interpretatur, sancta Indulio Mania, nomen Ecclesia magistra, natus nomine, recitabat, huiusmodi Theophanes, quem loqui de sancto Ioanne Damasceno egregio Theologo, viro sanctissimo, non dubium est. Sed ad res Occidentales iam se transferat oratio.

Hoc anno Zacharias Papi cum accepisset quas recitauimus litteras a sancto Bonifacio Episcopo Germaniae, ad ipsum primi die mensis Aprilis epistolam reddidit, in qua necesse est corrigas, quod in hinc data ponitur diei diei vndecima Indictione: vt restitendum sit, decima vbi ex ipsi quae ibidem ponuntur, dicitur videretur anno vbi quarto Constantini Imperatoris, ex quo solus potest esse imperare coepit: secundo vitem ex quo solus potest esse imperare coepit: Imperium, vt anno Imperatoris

Te Deus dñi huiusmodi sancta conferret in sede Sedis apostolicae huiusmodi, tempore longo t Meli sua gratiam populo dicitur per orbem; Perficat, Deo dignum pro gratia Christi. Spiritibus per quos hinc sua gratia mater, Atque domo Domini letetur prole. Secunda.

Dedit autem has litteras Bonifacius Denardio presbytero fidelissimo nuntio, vt apparet ex redditis a Zacharia ad ipsum Bonifacium litteras, quae anno sequenti, quo sunt data, ponuntur. Porro proficicentem Denardum hinc commendatitij litteris communitur.

Carissimus filius Regiberto Presbitero Bonifacius seruum seruari Dei in Domino aeternam salutem. Dignatus tuae clementiam obsecrare precibus, vt hunc missum lateranum nuntium Romanum pergenere propter religiosam Ecclesiam, et etiam in causa, per vestras fides conferretur et confire permissa, vt cum aduocato in proprio iudicio aduocatum, hinc peritum missa nostris fecisse nihil reuocantes vt crebunt. Agere ergo te hac petitione, vt mores vestra caram Deo atque, et multiplicetur. Vale pro Christo.

IESU CHRISTI ANNO 742

ZACHARIAE PAP. ANNO I. CONSTANTINI COPRON. IMP. ANNO I.

CHRISTI Redemptoris annus septingentesimus quadragiesimus secundus decimus inscribitur Indictione, quo fignat Oriens bello ciuili, dum Constantinus in Armenia imperaret, Artabulus verò Constantiniopolim: qui aduersum eum progressus posteriores retulit, rediitque Constantiopolim, magis accepit clade foedit. Quod enim ante antequam proficiceretur ad bellum, filium suum Nicephorum coronauit Imperatorem per Anastasium Pseudoepiscopum Constantiopolitanum: huius rei gratia diuinam indignationem incurrit, vt nec filij nec patris ab eodem pariter coronati Imperium fieret: Plantationes figuntur aduersum (quod Sapiens ait b) non delant alia talibus, nec si abile sunt auctorem calocant. Pat enim erat, si eum vendicanda e manibus Imperatoris heretici Christiani religionis, sedus incendere, incipere a domo Dei, & ante omnia nefarium Patriarcham e throno depellere, & Episcoporum iudicio subiacere iudicandum orthodoxum verò Praefulem sabrogare. Sed quia magis apud eum valuit has regnandi, quam vera religio: meruit excidere ab Imperio atque vita.

Ante hac autē qui ab eodē Artabulo missus fuit Niceta filius iunior aduersus Constantini Imperatorē, atque multē pugnauit hoc pariter anno mensē Augusti decimus

XV-III

Te Deus dñi huiusmodi sancta conferret in sede Sedis apostolicae huiusmodi, tempore longo t Meli sua gratiam populo dicitur per orbem; Perficat, Deo dignum pro gratia Christi. Spiritibus per quos hinc sua gratia mater, Atque domo Domini letetur prole. Secunda.

Dedit autem has litteras Bonifacius Denardio presbytero fidelissimo nuntio, vt apparet ex redditis a Zacharia ad ipsum Bonifacium litteras, quae anno sequenti, quo sunt data, ponuntur. Porro proficicentem Denardum hinc commendatitij litteris communitur.

Carissimus filius Regiberto Presbitero Bonifacius seruum seruari Dei in Domino aeternam salutem.

Dignatus tuae clementiam obsecrare precibus, vt hunc missum lateranum nuntium Romanum pergenere propter religiosam Ecclesiam, et etiam in causa, per vestras fides conferretur et confire permissa, vt cum aduocato in proprio iudicio aduocatum, hinc peritum missa nostris fecisse nihil reuocantes vt crebunt. Agere ergo te hac petitione, vt mores vestra caram Deo atque, et multiplicetur. Vale pro Christo.

I

ARTABULUS ET NICETA ILLVS PUN-CTYRE CON- STANTI- NO. Cap. 4.

CHRISTI ZACHARIAE PAP. I. 742. CONSTAN. COPRON. IMP. I. Annales

Indictionis, vt testatur Theophanes de tempore sui regni. Quo pariter anno (idem inquit auctor) pluvium defecit. Et terrae motus per loca facti sunt adro viderentis, vt montes viderentur ad iouicem per cretum Saba, & caetera in terram immergerentur ad foras. Sed et eodem anno Ecclesia Antiochena, accepto quo circueit dñi Petrus, respirare aliquantulum cepit, nam de his Theophanes: hanc inquit secundo impio Constantini mortem esse Ecclesiam praecepti. Si sanctissima Ecclesia Antiochena per amorem qualis agens a vniuersa moneta prohibentibus ab alio Patriarcha fieri in eadem habere quendam amantissimum monachum Iyram, nomine Stephanum, qui esset quidem sed religiosus: subter nomine Principis in Oriente postea Christianus, huiusmodi permissus huiusmodi habere, ipsum elegitque Stephanum. Qui dumtaxat fieri ab hinc ante, confectus enim in Sede Theophanes. Ex quo vique tunc deservit sine prohibitione fieri huiusmodi vt licet libera sit electio eius Iohannis Antiochensis. Porro Eusebius libenter affirmat, Faustum & illud hoc anno accidit, vt Constantius Patriarcha Alexandrinus vni cum suis obrepta laici Monobeltiarum, ad Ecclesiam Catholicam se conuulset, quod idem Theophanes tradit.

Damasceus autem Episcopus Petrus zelo fidei inhaerens ab eius ciuitatis Principe Sarraceno lingua abscissa est, quod inuictus esset in superflitione ipsorum cultus. Scribit enim haec patris Theophanes ista verba: huiusmodi (id erat nominis Principi) sanctissimum Monachum Damasium, nomine Petrum lingua mutilatus, quia tempore regnantis palam ab abbas et amantissimum cognatum et constantem per se habere ab abbas Enlacionem fecit, vt morte martyris pro Christi nomine percipere, cum expressis tunc dicitur. Misi in celestem locum hunc vt narraretur ante, qui si propter sanctum super hoc factus esset martyr.

Huiusmodi autem hominum Petrus apud Manianum vni tempore suo esse ceteris cum pro Christo Martyr videretur. Langue per quendam detentum primores ab abbas abscisus, vt per offensa huiusmodi Christiani erant, et publica tributa salta ratione conferret, et sic illi. Mercedem quidem pro meritis dicitur deditur; licet infidelis amicus, testamentum tunc testis vt vobis quod est tale: OMNIS QUI NON IN PATRI ET FILIUM ET SPIRITUM SANCTUM COEXISTENTIALEM ET DIVINAM IN VINITATE UNITATEM, MORTUUM EST ANIMA ET AETERNO DIGNUS TORMENTO. TALIS EST HANON M ET PHEODOPROPHETA VESTER ET ANTI-CRISTI PRAEVSOR. Desistit ergo (si non dicitur testant vna eadem et tunc) abbas et per a cum et de Deo statim manum dicitur: antea illi prope sui respici dicitur longi amicum et respiciu ferre, ex longum hunc, vt etiam factus esse patet etc. Cuius autem ex informata causa facti, tunc et per voce clamant: Anathema Mahomedi & Mahomedi seruantur, et ceteri qui abscisus et ceteris et. Vni per gladium amantissimum per passu, Martyr esse factus. Vni declamantibus sermone hunc autem sanctus Pater vobis hanc qui cognominatus est Chrysostram propter aetatem et religiosum spiritum, et per aetatem, qua in ipso iam verba quae in via alia essent, viderentur Constantiam impio impetantur annis, propter constantem archidiaziam cum amantissimum subiecta, et per Mania (quod eius ceterum nomen est) illaque, vt tempore, interpretatur, sancta Indulio Mania, nomen Ecclesia magistra, natus nomine, recitabat, huiusmodi Theophanes, quem loqui de sancto Ioanne Damasceno egregio Theologo, viro sanctissimo, non dubium est. Sed ad res Occidentales iam se transferat oratio.

Hoc anno Zacharias Papi cum accepisset quas recitauimus litteras a sancto Bonifacio Episcopo Germaniae, ad ipsum primi die mensis Aprilis epistolam reddidit, in qua necesse est corrigas, quod in hinc data ponitur diei diei vndecima Indictione: vt restitendum sit, decima vbi ex ipsi quae ibidem ponuntur, dicitur videretur anno vbi quarto Constantini Imperatoris, ex quo solus potest esse imperare coepit: secundo vitem ex quo solus potest esse imperare coepit: Imperium, vt anno Imperatoris

XV-III

Te Deus dñi huiusmodi sancta conferret in sede Sedis apostolicae huiusmodi, tempore longo t Meli sua gratiam populo dicitur per orbem; Perficat, Deo dignum pro gratia Christi. Spiritibus per quos hinc sua gratia mater, Atque domo Domini letetur prole. Secunda.

Dedit autem has litteras Bonifacius Denardio presbytero fidelissimo nuntio, vt apparet ex redditis a Zacharia ad ipsum Bonifacium litteras, quae anno sequenti, quo sunt data, ponuntur. Porro proficicentem Denardum hinc commendatitij litteris communitur.

Carissimus filius Regiberto Presbitero Bonifacius seruum seruari Dei in Domino aeternam salutem.

Dignatus tuae clementiam obsecrare precibus, vt hunc missum lateranum nuntium Romanum pergenere propter religiosam Ecclesiam, et etiam in causa, per vestras fides conferretur et confire permissa, vt cum aduocato in proprio iudicio aduocatum, hinc peritum missa nostris fecisse nihil reuocantes vt crebunt. Agere ergo te hac petitione, vt mores vestra caram Deo atque, et multiplicetur. Vale pro Christo.

I

ARTABULUS ET NICETA ILLVS PUN-CTYRE CON- STANTI- NO. Cap. 4.